

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoP/10/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320200311
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5320200311.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, vo veci starostlivosti o maloleté deti: 1/ H. T., nar. XX.XX.XXXX a 2/ C. T., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, Matičné námestie 1617, Čadca, obe bytom u matky, deti rodičov; matky: D. T., rod. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, P. F. P. a otca: H. T., rod. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. I. XXXX/XX, Q. F. R., adresa na doručovanie písomností: T. XXX, Q. F. R., o návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 7P/6/2020-70 zo dňa 05.11.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Čadca (ďalej aj „súd prvej inštancie“) zmenil rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 11C/36/2009-86 zo dňa 04.10.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/30/2011 zo dňa 17.02.2011, ktorým bola naposledy upravená vyživovacia povinnosť otca k maloletému H. tak, že odo dňa 05.02.2020 určil výšku vyživovacej povinnosti otca k maloletému H. v sume 140,- eur mesačne, ktorú je povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky (výrok I.). Splatné výživné (na maloletého H. - pozn. odvolacieho súdu) za obdobie od 05.02.2020 do 05.11.2020 v sume 797,58 eur otcovi uložil uhradiť v mesačných splátkach po 25,- eur spolu s bežným výživným, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (výrok II.). Rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 12P/85/2008-32 zo dňa 02.07.2008, ktorým bola naposledy upravená vyživovacia povinnosť otca k maloletej C. T., nar. XX.XX.XXXX v sume 33,19 eur mesačne, t. j. 1.000,- Sk, v časti týkajúcej sa výšky výživného, zmenil tak, že odo dňa 05.02.2020 určil výšku vyživovacej povinnosti otca k maloletej C. T., nar. XX.XX.XXXX v sume 110,- eur mesačne, ktorú je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého (výrok III.). Splatné výživné (na maloletú C. - pozn. odvolacieho súdu) za obdobie od 05.02.2020 do 05.11.2020 v sume 680,70 eur otcovi uložil uhradiť v mesačných splátkach po 20,- eur spolu s bežným výživným, počnúc právoplatnosťou rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (výrok IV.). Návrh matky na zvýšenie výživného vo zvyšku zamietol (výrok V.). Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok VI.). V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že od času posledného rozhodnutia o výške výživného na maloleté deti tak H., ako aj maloletú C. (rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 11C 36/2009 zo dňa 4. októbra 2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co 30/2011 zo dňa 07.02.2011 a rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 12P/85/2008-32 zo dňa 02.07.2008) došlo k podstatnej zmene pomerov (§ 78 ods. 3 Zákona o

rodine) odôvodňujúcej zvýšenie naposledy určeného výživného. V predchádzajúcom čase bol maloletý H. žiakom 2. ročníka základnej školy. Matka bola nezamestnaná, poberala dávky v hmotnej núdzi vo výške 200,- eur mesačne, na chod domácnosti svojim rodičom prispievala 70,- eur mesačne a obom maloletým deťom platila poisťku po 16,- eur mesačne. Otec bol taktiež nezamestnaný, privyrábal si brigádne. Od 31.08.2005 nebol evidovaný na úrade práce, býval v spoločnej domácnosti s priateľkou, ktorá má 2 deti a tiež so synom, ktorého má v starostlivosti a náklady na bývanie boli vo výške 190,- eur mesačne. Už v tom čase otec tvrdil, že z dôvodu zdravotného stavu nemá možnosť sa zamestnať, avšak ani si nevybavoval invalidný dôchodok, pretože sa chcel zamestnať. V prípade maloletej C. okresný súd konštatoval, že v čase predchádzajúcej úpravy bola vo veku 2 rokov. Matka bola na rodičovskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok vo výške 4.560,- Sk a prídavky na deti vo výške 2.160,- Sk (4 deti), bývala spolu s maloletými deťmi v rodinnom dome svojich rodičov, ktorým prispievala na bývanie sumou 3.000,- Sk, t. j. 99,58 eur mesačne. V tom čase mala matka ešte vyživovaciu povinnosť voči maloletej D., nar. v roku XXXX a maloletej J., nar. v roku XXXX. Príjem otca zistený nebol. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd vychádzal z toho, že otec má minimálny príjem. Z ďalšieho vykonaného dokazovania vyplynulo (a to z pripojených trestných spisov Okresného súdu Čadca; bližšie viď bod 15. odôvodnenia rozsudku okresného súdu), že voči otcovi boli opakovane podané obžaloby za prečin zanedbania povinnej výživy pre neplnenie si vyživovacej povinnosti voči maloletému H. a maloletej C. a tiež voči maloletej F.. Vo všetkých prípadoch bol napokon spod obžaloby oslobodený z dôvodu, že zanikla trestnosť činu z dôvodu uhradenia nedoplatku na výživnom. Aktuálne, v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku, bolo zistené, pokiaľ ide o maloletého H., že navštevuje SOU strojárske v Kysuckom Novom Meste, v súčasnosti je v 3. ročníku. Od posledného rozhodovania súdu o výživnom uplynulo 9 rokov a v porovnaní s predchádzajúcim obdobím sa zvýšili predovšetkým výdavky na cestovné, zbierku na maturity, vreckové, mobil, všetko v sume 80,- eur mesačne, ktorú sumu nemusela matka vynakladať v čase predchádzajúceho rozhodnutia. Nepochybne tiež vzrástli výdavky na stravu, oblečenie, hygienické potreby, výživové doplnky, školské potreby a pod. Aj pokiaľ ide o maloletú C., aj v jej prípade okresný súd konštatoval zmenu pomerov v porovnaní s predchádzajúcim obdobím, odkedy ubehlo už 12 rokov. V súčasnosti je žiačkou 8. ročníka základnej školy, je staršia, fyzicky rastie a dospieva. Pribudli tiež nové výdavky na školské potreby, zošity, vreckové, mobil, ZRPŠ, školské exkurzie, výlety, strava, oblečenie, hygienické potreby, drogeria a výživové doplnky. Už len z uvedených dôvodov, t. j. odstupe času od predchádzajúcej úpravy nástupom detí na základnú, resp. strednú školu, súd prvej inštancie konštatoval podstatnú zmenu pomerov odôvodňujúcu stanovenie vyššieho než doposiaľ určeného výživného. Pokiaľ ide o konkrétnu výšku zvýšeného výživného, súd prvej inštancie prihliadol pri svojom rozhodovaní jednak na výdavky matky na obe deti, ako aj na možnosti a schopnosti otca detí. Hoci tento tvrdil, že jeho finančná situácia je nepriaznivá a nemá dostatok finančných prostriedkov na platenie výživného, okresný súd dospel k záveru, že do situácie, v akej sa otec nachádza a ktorá bola rovnaká ako v čase predchádzajúcich súdnych konaní, sa dostal sám, svojím nezodpovedným prístupom. V podstate na strane otca k zmene pomerov nedošlo. Naďalej je dlhodobo nezamestnaný, nie je ani evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie, príjem má len z príležitostných brigád. Vzhľadom k tomu, že si dokáže zabezpečiť z príležitostných brigád (oprava áut, stavebné práce) príjem, súd prvej inštancie vyslovil názor, že otcovi nič nebráni, aby sa zamestnal a dosahoval adekvátny príjem, z ktorého by mohol plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom. Na svoj nepriaznivý zdravotný stav, ktorý nepreukázal, poukazoval už aj v predchádzajúcich súdnych konaniach, v ktorých bolo určované výživné na maloleté deti, a keďže je schopný vzhľadom na jeho zdravotný stav vykonávať príležitostné brigády, tak je zrejmé, že je schopný aj riadne pracovať tak, aby si zabezpečil vyšší príjem. Dve predchádzajúce zamestnania na strane otca trvali veľmi krátko a ukončil ich na vlastnú žiadosť. Otec neuviedol žiaden relevantný dôvod, pre ktorý nie je zaevidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie, kedy by bol zdravotne poistený a mohol by navštíviť lekára. Z uvedeného dôvodu sa preto súdu prvej inštancie javili jeho tvrdenia ohľadom nepriaznivého zdravotného stavu, ktorý by mu znemožňoval riadne pracovať, ako účelové a navyše ničím nepreukázané. Pri rozhodovaní okresný súd nevzal v úvahu výdavky otca spojené s úhradou dlhov a exekúcie, nakoľko výživné má prednosť pred inými výdavkami povinného rodiča. Konštatoval, že otec má zákonnú vyživovaciu povinnosť voči všetkým svojim maloletým deťom a je povinný vyvinúť všetko úsilie, aby dosahoval taký príjem, aby im zabezpečil potrebnú výživu. Otec si neplní vyživovaciu povinnosť riadne a včas, má nedoplatok na výživnom, hoci je starostlivosť o maloleté deti výlučne na matke. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie tiež konštatoval, že otec dlhodobo pristupuje voči plateniu výživného nezodpovedne, a to platí aj vo vzťahu k jeho dlhom. Pokiaľ uvádzal, že nemá dostatok finančných prostriedkov, aby mohol platiť zvýšené výživné, súd prvej inštancie poukázal na to, že rodičia majú zo zákona vyživovaciu povinnosť voči svojim deťom, ktorá trvá až do toho času, kým nie sú schopné samé sa živiť. Z uvedeného vyplýva, že rodičia sú povinní vynaložiť všetko možné

úsilie, aby si svoju povinnosť voči deťom plnili v dostatočnom rozsahu tak, aby zabezpečili deťom priaznivý fyzický a psychický vývoj. Záverom okresný súd konštatoval, že v schopnostiach a možnostiach otca je dosahovať taký príjem, aby si plnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči deťom v primeranej výške, ktorá zabezpečí pokrytie ich životných potrieb. V súlade s návrhom matky súd prvej inštancie zvýšil výživné späťne odo dňa podania návrhu (§ 77 ods. 1 Zákona o rodine), preto vznikol na výživnom nedoplatok, ktorého výšku, ako aj podmienky zročnosti stanovil súd vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. O trovách konania rozhodol podľa § 52 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Voči uvedenému rozsudku otec (ďalej aj „odvolateľ“) podal odvolanie. Nesúhlasil so zvýšením výživného s poukazom na to, že je dlhodobo nezamestnaný a zdravotný stav mu nedovoľuje sa zamestnať. Súdu prvej inštancie teda vytkol nesprávne skutkové a právne závery. Vyslovil názor, že zvýšenie výživného ho dostane do katastrofálnej situácie, až sa stane bezdomovcom. V najkratšom čase sa preto zaregistruje na úrade práce a po zaregistrovaní si urobí kompletne vyšetrenie, lebo naozaj nie je zdravý. Tiež má veľa dlhov, jak na poisťnom, tak aj exekúcii.

3. Matka, ako aj kolízny opatrovník sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

4. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe odvolania otca v intenciách ust. § 65 až § 67 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnutý rozsudok potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP, konštatujúc vecnú správnosť aj súvisiaceho výroku o trovách konania. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa odseku 2 vyššie citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní zároveň nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvej a druhej inštancie tvoria jeden celok, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

5. Rozsudok okresného súdu je vecne správny. Okresný súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, na základe čoho zistil skutočný stav veci a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré poukazuje.

6. Prispievať na výživu svojich detí je zákonnou povinnosťou obidvoch rodičov až do času, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť, a ak aj si túto povinnosť rodičia neplnia, môže súd aj bez návrhu určiť rozsah ich vyživovacej povinnosti. Na dosiahnutej životnej úrovni svojich rodičov má právo podieľať sa aj ich dieťa (§ 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine).

7. Zákon zároveň umožňuje súdu zmeniť predchádzajúce rozhodnutie o určení vyživovacej povinnosti (§ 78 Zákona o rodine), a to najmä s prihliadnutím na zmenu osobných a majetkových pomerov tak na strane dieťaťa, ako aj rodiča. K vydaniu nového rozhodnutia o výživnom však dôjde len vtedy, ak ide o zmenu závažnejšieho charakteru, pričom skutočnosť, či príslušná zmena dosahuje relevantnú intenzitu pre zmenu rozhodnutia, posúdi súd. Dôvodom na zmenu rozhodnutia však budú len v prípade, ak sa závažnejším spôsobom prejavujú v pomeroch účastníkov. Relevantnosť zmeny sa zisťuje porovnaním tvrdených a preukázaných nových pomerov s pôvodnými pomermi významnými z hľadiska určovania vyživovacej povinnosti tak, ako boli zistené v príslušnom spisovom materiáli vzťahujúcom sa k predchádzajúcemu rozhodnutiu.

8. Odvolacie námietky otca nie sú dôvodné. Odvolateľ neuviedol žiadne také okolnosti, na základe ktorých by odvolací súd videl dôvody pre zmenu napadnutého rozhodnutia. Ním uvádzané tvrdenia (o príjme, zdravotnom a osobnom stave, nákladoch a dlhoch) boli známe už v prvoinštančnom konaní, pričom v dostatočnej miere, zrozumiteľne a presvedčivo sa s nimi vysporiadal už okresný súd, ktorý svoje závery riadnym spôsobom odôvodnil. Pri rozhodovaní o konkrétnej výške výživného súdy

oboch inšancií nemohli v plnej miere akceptovať odvolateľom uvádzané skutočnosti, keďže v zmysle ustanovenia § 62 ods. 5 Zákona o rodine má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov, a preto si aj otec musí uvedomiť, že v prvom rade je povinný zabezpečiť si plnenie vyživovacej povinnosti a tomu prispôbiť aj svoje správanie, rozpočet a výdavky. Ide o zákonom zakotvenú prioritu výživného v rámci komplexu výdavkov povinného rodiča odôvodnené záujmom dieťaťa.

9. K odvolacej argumentácii otca odvolací súd považuje za potrebné tiež uviesť, že i keď výška výživného výslovne v zákone stanovená nie je, vyplýva zo všeobecne uznávaného hľadiska o tom, že výživným má byť dieťaťu zabezpečená taká životná úroveň, ktorá zodpovedá životnej úrovni rodičov a ktorú by rodičia dieťaťu zabezpečovali, keby žili v spoločnej domácnosti. Tomu zodpovedajú i kritériá pre určenie výšky výživného, ktorými sú jednak schopnosti, možnosti, majetkové pomery povinného rodiča, ako i odôvodnené potreby dieťaťa (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine). Odôvodnené potreby dieťaťa sa odvíjajú predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, nadania s tým, že sa zohľadňujú predovšetkým náklady slúžiace na uspokojenie výživného v pravom slova zmysle, akými sú oblečenie, obutie, strava, zabezpečenie bývania, v závislosti od veku dieťaťa i úhrada športových, kultúrnych, spoločenských potrieb tak, aby sa prostredníctvom stanoveného výživného zabezpečila primeraná úroveň zodpovedajúca úrovni detí jeho veku.

V preskúmanom prípade súd prvej inšancie pri svojom rozhodovaní dôsledne z uvedených kritérií vychádzal. Vykonané dokazovanie preukázalo, že naposledy bola výška výživného na maloleté deti stanovená pred 9, resp. 12 rokmi. Od uvedeného času sú deti staršie, navštevujú vyšší stupeň školy, základnú, resp. strednú. Matke detí sa bezpochyby zvýšili všetky druhy výdavkov, či už na stravu, oblečenie, návštevu školy, cestovné a pod. Správny je aj záver prvoinštančného súdu, že otec naďalej tak, ako tomu bolo v čase predchádzajúceho rozhodnutia, nevyvíja dostatočné úsilie nájsť si trvalú prácu, resp. vhodné zamestnanie, a pokiaľ namietal, že má nepriaznivý zdravotný stav, uvedenú skutočnosť nielenže nepreukázal, ale vykonané dokazovanie skôr nasvedčuje tomu, že má nezodpovedný prístup k plneniu si akýchkoľvek svojich povinností. Neopodstatnená je preto námietka otca, že okresný súd nesprávne zistil skutkový stav, a preto vec nesprávne právne posúdil. Naopak, odvolací súd po preskúmaní obsahu celého spisového materiálu konštatuje, že súd prvej inšancie vo veci samej vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, prostredníctvom ktorého si zabezpečil dostatočný skutkový podklad pre vydanie napadnutého rozhodnutia. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd musí prihliadať aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. V preskúmanej veci obe deti žijú v spoločnej domácnosti so svojou matkou. Otec sa o ne vôbec nestará. Z uvedeného vyplýva, že osobná starostlivosť o deti (predovšetkým mal. C.) a z toho vyplývajúce aj obstarávanie všetkých bežných záležitostí je výlučne na matke. Tak prvoinštančný, ako aj odvolací súd musel na uvedenú skutočnosť pri určení konkrétnej výšky výživného prihliadnúť.

10. Odvolací súd ex offo, ale aj vzhľadom na tvrdené odvolacie námietky preskúmal aj procesný postup súdu prvej inšancie predchádzajúci vydaniu napadnutého rozhodnutia, nezistil však vady konania, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 CMP). Napadnutý rozsudok súdu prvej inšancie tiež zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na zákonné rozhodnutie podľa § 220 CSP.

11. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inšancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, konštatujúc vecnú správnosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku.

12. Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ustanovenie § 52 CMP.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)